

[Justitsministeren]

tagelsen af legemsindgreb under politiets efterforskning af straffbare forhold.

Lovforslaget bygger på en betænkning fra Strafferetsplejeudvalget og svarer i alt væsentligt til det lovudkast, som udvalget har udarbejdet i betænkningen.

Jeg kan indledningsvis erindre om, at Folketinget i sidste folketingsår drøftede spørgsmålet om betingelserne for at kunne foretage legemsindgreb i forbindelse med førstebehandlingen den 10. april 1988 af et lovforslag fra SF (L 224), der på nær to punkter var i overensstemmelse med Strafferetsplejeudvalgets forslag i betænkningen.

Bla. ved den lejlighed blev Strafferetsplejeudvalgets kommende betænkning om ransagningsberørt. Jeg kan nu oplyse, at Strafferetsplejeudvalget er ved at afslutte gennemgangen af ransagningsreglerne, og at en betænkning herom forventes at foreligge i trykt form i begyndelsen af det nye år. Lovforslag om ransagningsvil derfor først blive fremsat i næste folketingsår, således at der i denne samling alene gennemføres regler om legemsindgreb.

Efter gældende ret bygger reglerne om legemsindgreb i vidt omfang alene på retspraksis og administrative bestemmelser. Det er ikke helt tilfredsstillende, og en vedtagelse af lovforslaget vil således indebære, at behovet for en samlet og systematiseret regelfastsættelse i selve retsplejeloven af også dette væsentlige område tilgodeses.

Når der skal tages stilling til, under hvilke betingelser der skal kunne gennemføres straffeprocessuelle tvangsindgreb, må der altid foretages en – ofte vanskelig og principiel – afvejning mellem på den ene side hensynet til muligheden for at kunne opklare forbrydelser og på den anden side hensynet til borgernes retssikkerhed og integritet.

De foreslåede regler er – i overensstemmelse med Strafferetsplejeudvalgets enige indstilling og med helt overvejende tilslutning fra alle de hørte myndigheder og organisationer – udtryk for en rimelig, sammenhængende og afbalanceret regulering af betingelserne for at kunne foretage legemsindgreb. Lovforslaget udgør således et samlet hele ved, at de enkelte bestemmelser er afstemt i forhold til hinanden og i forhold til andre gældende regler og grundsaetninger inden for strafferetsplejen, f.eks. vedrørende anholdelse, varetægtsfængsling og indgreb i

meddelelsheshemmeligheden. Mere væsentlige ændringer i lovforslaget vil således kunne forrykke den nævnte balance og hensyntagen til både retssikkerheden og effektiviteten i kriminalitetsbekæmpelsen.

Selv om lovforslaget er forsøgt opbygget ud fra klare sondringer og kendte betingelser, er lovforslagets enkelte dele og bestemmelserne som helhed blevet ganske komplicerede og detaljerede. Det er imidlertid nok en pris, som man efter min mening må betale for at opnå den tilstrækkelige retssikkerhed, og for at der i øvrigt ikke – hvilket også er en side af retssikkerheden – skal opstå usikkerhed med hensyn til reglerne indhold.

Med disse mere principielle synspunkter skal jeg i øvrigt henvide til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger og anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg fremsætter herved:

Forslag til lov om ændring af personskatteloven. (Lempelse af formueskat).
(Lovforslag nr. L 83).

Efter lovforslaget sænkes formueskattesatens gradvis fra de gældende 2,2 pct. til 1 pct. over en fireårig periode, fra 1989 til 1992. Endvidere fjernes den bestående diskriminering af ægtefæller i relation til formueskatten. Dette opnås ved, at ægtefæller får hver sit bundfradrag med overførselsret af uudnyttet bundfradrag. Ægtefællers bundfradrag forhøjes gradvis over perioden, så ægtefæller fra og med indkomståret 1992 har samme bundfradrag som ugifte, det vil sige, at hver ægtefælle fra dette indkomstår har et bundfradrag på 1.278.700 kr. (1987-niveau). For at undgå formueskatteskærpselser som følge af den ene ægtefælles død kan den længstlevende ægtefælle få overført bundfradraget for den afdøde ægtefælle for dødsåret og for de efterfølgende 4 indkomstår. Er førstafdøde afgået ved døden før indkomståret 1989, stilles længstlevende ved anvendelsen af reglerne, som om dødsfaldet var sket i indkomståret 1989, det vil sige, at i de første fem år fra lovforslagets vedtagelse stilles alle nuværende enker/enkemænd på samme måde som ægtefæller, der bliver enker/enkemænd i 1989 eller senere.

Lovforslaget er i overensstemmelse med regeringens tiltrædelseserklæring af 7. juni 1988,